

Eenzaamheid

Eenzaamheid kwelt de mannen die varen
Bovendecks zingen zij hun droeve lied'ren.
Eenzaamheid drijft hen voort door de jaren
Met 't gemis van hun vrouwen en kind, zo zeer bemind.
Doch hij weet na elke reis, ligt voor hem in 't verschieft.
Al zijn dierbaren die hij ooit eens achter liet.
Dan verdwijnt ook voor mannen die varen.
Eenzaamheid 't wordt verdreven door vreugd en geluk.

Refrein:

**Ja vergeten de pijn en al het stille verdriet.
Weg de angst en de kwellende dromen.
Zeeman, drink heel de nacht tot je het ochtendrood ziet.
Ga dan heen, naar je lief, haar deert het niet.
Leef de dag als ware 't je laatste.
Min je lief en geef vreugd aan je naaste.**

Eenzaamheid rest voor mannen die varen.
Hun verlangen naar zee en het zwerk, immer te sterk.

Refrein:

**Ja vergeten de pijn en al het stille verdriet.
Weg de angst en de kwellende dromen.
Zeeman, drink heel de nacht tot je het ochtendrood ziet.
Ga dan heen, naar je lief, haar deert het niet.
Hijs de fok en bazaar, reef de zeilen.
't Goede tij komt er aan, na veel mijlen**

Eenzaamheid rest voor mannen die varen.
Hun verlangen naar zee en het zwerk, immer te sterk.
Vrouw en kind'ren ho hey (2X)
In ons hart gaan ze mee.

AH-OH-HEY-----AH-OH—HEY